

La pau arriba a les ones

L'acord entre TVV, TV3 i Acció Cultural del País Valencià és un fet i les ones de les emissores públiques de Catalunya arribaran al País Valencià sense interferències. Aquesta és la història, només un resum, d'un projecte que pareixia, potser ho era, una bogeria.

La pau està signada. La recepció de les televisions catalanes al País Valencià, i també de Catalunya Ràdio i la RAC 105, ja no dependrà d'avatars polítics o del caprici d'algun càrrec. Les ones arribaran gràcies, sobretot, als repetidors instal·lats per Acció Cultural del País Valencià, i ja no hi haurà més interferències ni tancaments de repetidors. Els ciutadans podran escollir amb llibertat si volen, o no, veure-les o escoltar-les. Però no sempre el panorama hertzian ha estat tan tranquil.

La història de l'arribada de les ones de TV3 al País Valencià, la cadena que atraurà la resta de canals, és plena de negociacions i enfrontaments entre diverses autoritats i un grup de ciutadans, del qual ACPV és el representant, entestat a crear un espai comunicatiu global per als Països Catalans. En el començament va ser Sueca. Pels anys 80, un grup de veïns va decidir instal·lar un microrepetidor que els permetria de rebre la televisió catalana, la primera autonòmica que trencava amb el monopoli de les televisions estatals i, a més, ho feia en la llengua del país. La iniciativa agafà per sorpresa les autoritats, que no sabien com respondre. La Guàrdia Civil precintà ràpidament les instal·lacions, però, d'amagat, algú les desprecintava per poder veure els partits de futbol; i l'autoritat no feia res...

Aquell repetidor seria el símbol d'una batalla que acabava de començar i s'aventurava llarga. ACPV va insistir a dir que prohibir la recepció de TV3 era un clar atemptat contra la llibertat d'informació i d'expressió i es va querellar contra qui aleshores era delegat del govern, el socialista Eugeni

Burriel. Amb l'entitat s'aplegaven professors universitaris, intel·lectuals i artistes. De nou, la decisió havia sorprès l'autoritat.

Mentre mantenia les batalles legals, ACPV va articular una estratègia de recerca del suport popular amb la campanya "Sí a TV3" i, a la vegada, de manera més discreta però eficaç, de compra de terrenys que permeteren la instal·lació dels elements tècnics, reemisors i repetidors, capaços d'assegurar l'arribada de la TV3 a tot el País Valencià. L'ofensiva va tenir un primer suport legal amb la sig-

obligats per la pressió popular, muntaven repetidors i s'apuntaven el triomf de portar el nou canal als seus conciutadans. A poc a poc, la TV3 es convertia en una televisió, també, per als valencians i els diaris i les revistes del país incloïen la seua programació.

Ponts, i tancades, contra Barrionuevo. Sense dubte, un dels moments més delicats de la vida de la TV3 al sud del Sénia va ser la inauguració de la Televisió Valenciana, el Nou d'Octubre del 1989. Durant tot l'estiu previ a l'arrencada de Canal 9, diverses filtracions havien destapat l'alerta: les autoritats del govern central volien donar a la TVV les mateixes freqüències que utilitzava la TV3. El resultat de la jugada era doble, d'un costat la nova emissora es feia ràpidament amb un públic que no havia de modificar les seues antenes ni buscar les freqüències adients, de l'altre, dues emissores que podien de ser compatibles apareixien com a rivals: o la TVV o la TV3. Rosa Conde, ministra portaveu de govern socialista, va ratificar la idea del govern central: la TV3 és il·legal fora de Catalunya i les seues emissions han de ser clausurades. ACPV va decidir no modificar el seu espai radioelèctric i José Barrionuevo, ministre d'Interior, va ordenar precintat de tota la xarxa de repetidors.

Segons els responsables de l'associació aquell moment va ser "tràgic". Les protestes arribaren en forma de cartes, telegrams, manifestos i, també, tancaments per sorpresa en diversos ajuntaments, però la Guàrdia Civil ja havia precintat tots i cadascun dels repetidors. La protesta va arribar al mi-

TVV, TV3 i ACPV han arribat a un pacte de "no agressió" que permet la lliure difusió dels respectius senyals.

natura a la Moncloa d'un acord amb el director general de Mitjans de Comunicació de l'estat, en aquells moments Francisco Virceda. En aquell document, s'autoritza ACPV a dur el senyal de TV3 només a la província de Castelló, però els representants de l'associació aconseguiren que no es negara una possible ampliació.

L'ampliació, de fet, ja s'havia produït perquè amb les subscripcions populars la maquinària de repetidors avançava ajudada en molts casos per ajuntaments que,

nisteri, on diputats d'Esquerra Unida, ERC i CiU hi van protagonitzar tancades. Aleshores va començar una nova tàctica: amb el que tècnicament es coneix com un pont, ACPV va fer que els reemisors començaren a llançar de nou les imatges de la TV3, en una nova freqüència, però amb els precintes intactes. I així continuen.

Lentament, els mapes del País Valencià dels despatxos d'ACPV anaven omplint-se de creuetes i els televisors rebien, de nou, la TV3. L'emissora catalana consolidava l'audiència i ja no era estrany que xiquets valencians participaren en el Club Super 3 o que espectadors del plató del *Persones humanes* parlaren amb accent de la Ribera. A poc a poc, la situació es normalitzava i ACPV anava una mica més enllà i retransmetia també les ones de Catalunya Ràdio, primer i, posteriorment, de la RAC 105 i el Canal 33. El somni de l'espai comunicatiu per als Països Catalans començava a semblar cert, una mica almenys.

Però la pau va durar poc. Amb l'arribada de la coalició entre el Partit Popular i Unió Valenciana al govern de la Generalitat valenciana, els enfrontaments entre el poder i ACPV renaixien. El primer punt de fricció va ser les retransmissions dels partits de futbol. Com que tant la TVV com la TV3 formen part de la federació de televisions autonòmiques, ambdues retransmetien els mateixos encontres. En aquestes ocasions ACPV emetia per la freqüència de TV3 la pel·lícula que emetia el Canal 33 però va deixar de fer-ho com una forma de pressió per tal que la TVV complira la seua llei fonamental i retransmetera en valencià. Això implicava la pèrdua d'una bona quota de públic que preferia seguir els partits en la versió de la TV3. De sobte, una estranya interferència començà a envair les emissions futbolístiques de la TV3. La pantalla quedava en blanc. Per als responsables d'ACPV no hi havia cap dubte que els responsables eren els directors de Canal 9 i, per tant, el govern valencià. Mentre buscaven proves, els tècnics d'ACPV aprofitaren per

emetre una contraprogramació de documentals culturals i entrevistes en profunditat. I les proves arribaren. Dos tècnics de Canal 9 van ser enxampats mentre interferien el senyal de TV3 des de les instal·lacions de l'empresa Pasarela Il·luminació i la denúncia contra la llibertat d'expressió i informació va ser acceptada en els jutjats. Al mateix temps, tot imitant l'estratègia del govern socialista, el segon canal de la TVV, Notícies 9, encara en fase de proves, inundava la freqüència de la TV3 a la comarca de la Safor. I cinc mil persones eixien als carrers de Gandia per protestar.

I per fi la pau. La situació continuava tensa i, malgrat la campanya de pressió contra ACPV, aquesta entitat va decidir no cedir i forçar una negociació. I per fi ha arribat l'acord. TVV, TV3 i ACPV han arribat a un pacte de "no agressió"

que permeta la lliure difusió dels respectius senyals, que evite les interferències i que respecte els drets adquirits per emetre els diferents programes. Així, en la Safor, ACPV ha accedit a reemetre el senyal de TV3 per un altre canal (Veg. mapa) i deixar la freqüència a Notícies 9, mentre que la TVV es compromet a no interferir cap senyal i ACPV podrà emetre els partits de futbol pel Canal 33, un canal que els tècnics de l'associació es comprometen a fer arribar a tot el País Valencià a plena potència abans del 9 d'Octubre. El pacte també deixa via lliure a les ràdios, Catalunya Ràdio i RAC 105, i obre la possibilitat de dur també Canal 9, Ràdio 9 i Notícies 9 a Catalunya. L'espai comunicatiu en català, cada vegada més complet i més a prop.

Jordi Sebastià